

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

**Преосвященнішим і преосвященним владикам,
всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черницям, дорогим у Христі мирянам
Української Греко-Католицької Церкви**

*Богомудрі жінки з миром слідом за Тобою поспішали
і Тебе, як померлого, зі сльозами шукали;
поклонились же, радіючи, живому Богові
і Пасху таємну Твоїм учням, Христе, благовістили.*

Пісня 7 канону Пасхи

Христос воскрес!

Дорогі в Христі!

Сьогодні, коли зі світанком сходить сонце і являє своє пасхальне світло, Церква запрошує нас вирушити в мандрівку разом із жінками-мироносицями. Вони прямують до гробу – туди, де були свідками поховання Ісуса Христа: «День цей був п'ятниця, і вже заходила субота. Жінки ж, які були прийшли з Ісусом з Галилеї, ідучи слідом за Йосифом, бачили гробницю і як покладено тіло Ісуса» (Лк. 23, 54–55).

Піснею-молитвою пасхальної утрени Церква підкреслює особливий поспіх. Христа поквапом зняли з хреста, нашвидкуруч поховали без належних почесностей, які віддають навіть звичайній людині: «Повернувшись [додому], вони приготували пахощі та мира, але в суботу, за приписом, відпочивали» (Лк. 23, 56).

І ось жінки знову поспішають: «А першого дня в тижні, рано-вранці, вони прийшли до гробниці, несучи пахощі, що їх вони приготували, й застали камінь, відкочений від гробниці. Ввійшовши, не знайшли тіла Господа Ісуса» (Лк. 24, 1–3). Слова канону утрени підтверджують, що вони поспішали не так до гробу, як за Христом.

Богомудрі жінки з миром слідом за Тобою поспішали...

Жінки-учениці йшли за Вчителем від самого початку Його проповіді в Галилеї. Сам Христос приводить їх туди, куди вони ніколи не сподівалися дійти. Їх спонукає любов і милосердя до Зневаженого і Померлого.

Ті, що ходили за Христом, уважно слухали Його повчання, були свідками різних знаків – чуд і зцілень, тепер стають богомудрими мироносицями. Це також наш шлях учнівства Христового, який ми в особливий спосіб проходили впродовж Великого посту.

Хоча Христос попередив своїх учнів про те, що має статися: зрада, арешт, несправедливе засудження, жорстокі знущання і смерть на хресті – жінки-мироносиці не були готові ні до жахиття страстей, ні до зустрічі з воскреслим Господом. Вони приходять до гробу з невимовним болем серця та криком душі.

... і Тебе, як померлого, зі сльозами шукали...

Подібно до жінок-мироносиць, наш народ прийшов до цієї пасхальної миті зі скорботою у серці. Ми переживаємо щораз глибший біль і щораз більшу втому від цієї святотатської війни.

Багато жінок України, вирушаючи у свою пасхальну мандрівку за Христом, спішать до могил наших Героїв і невинних жертв ворожих атак. Але особливо ця пасхальна туга за Христом волає до Господа устами родин зниклих безвісти й тих, хто не зміг поховати своїх загиблих. Одна мати поділилася зі мною своїм горем: «Моя доня навіки залишилася під руїнами Азовсталі в Маріуполі. Коли ж я зможу її поховати?!».

З гірким сумом ми шукаємо тіла наших загиблих. Але ми віримо у воскреслого Спасителя! Віримо, що всім нашим покійним Христос, який сьогодні переможно виходить із гробу, дарує життя і воскресіння. Цю істину підтверджують жінки-мироносиці, яких Він приводить до зустрічі не з померлим, а з живим Богом. Вони стають першими свідками воскреслого Господа Ісуса. Лише почувши від ангела, що Він воскрес, і поклонившись, радіючи живому Богові, вони зможуть таємну Пасху благовістити Христовим учням (пор. Мт. 28, 5–8).

... поклонились же, радіючи, живому Богові...

До пасхального поспіху мироносиць тепер спонукає вже не прагнення доповнити ритуал похорону, а радість від пережитої зустрічі із живим Богом! Вони несуть звістку про Воскресіння Христове, бо самі пройшли разом із Христом від Його розп'яття, смерті й поховання – до Його воскресіння.

Справжня духовна радість Пасхи впливає не з виконання щорічного ритуалу. Вона народжується з особистого досвіду того, що Христос живий. Він і нині присутній у своєму Воскресінні посеред своєї Церкви. Саме сьогодні Церква поспішає передати кожному з нас радість зустрічі з Воскреслим, запрошує нас разом з усім Божим народом поклонитися, радіючи, живому Богові й таємну Пасху благовістити всім людям. Бо Христос воскрес!

Ми зустрічаємо живого Бога – нашого воскреслого Спасителя – у Таїнствах Христової Церкви. Із часів раннього християнства саме в пасхальну ніч Церква народжувала в Таїнстві Хрещення нових християн.

До цієї зустрічі з живим Богом ми готувалися сорокаденним постом і сьогодні приступаємо до Святого Причастя Тіла і Крові нашого Спасителя, несучи Йому, як

запашне миро, наше оновлене покаянням, постом і молитвою християнське життя – щоденне свідчення нашої віри.

Бути християнином в наш час означає вірити у воскресіння, ділитися радістю особистої зустрічі з Христом, благовістити всім таїнственну Пасху Христову. Ось що означає промовити сьогодні до кожного, кого зустрінемо, цей пасхальний привіт: «Христос воскрес!» – і гучно та переконливо відповісти: «Воістину воскрес!».

І Пасху таємну Твоїм учням, Христе, благовістили!

Пасха – це момент переміни! Ми чуємо, як жінки, сповнені болу, шукали Померлого, але натомість знайшли радість Воскреслого. Саме сьогодні, у цій таїнственній зустрічі з воскреслим Господом у спільноті Церкви, силою і діянням Святого Духа сльози перетворюються на радість.

Важливо зауважити, що Христос не усуває плач жінок, не відбирає в них сліз, а перемінює їх. Він перетворює їхній смуток на простір зустрічі, що стає джерелом тієї радості, якої ніхто нас не може позбавити.

Про це Христос провіщав апостолам на Тайній вечері, кажучи: «Істинно, істинно говорю вам: Голоситимете, ридатимете, світ же радітиме. Журитиметесь, але журба ваша у радощі обернеться... Оце й ви нині в журбі. Але Я вас знову побачу, і зрадіє ваше серце, і ніхто ваших радощів від вас не відбере» (Ів. 16, 20–22). У цьому й полягає таїнственність Пасхи Христової: ця радість серця не гасне, а оновлюється з покоління в покоління для тих, хто її приймає і нею ділиться.

Ми святкуємо Пасху, а отже, віримо в перемогу життя над смертю. Ми віримо, що і наш смуток обернеться на радість, бо «Христос воістину воскрес!». Попри те, що кожного дня «зі сходу» прилітають смертоносні ракети та дрони, уже бачимо, що над ними сяє небесним сяйвом пасхальне сонце, яке несе в собі запоруку перемоги і підставу нашої надії на повне визволення та відродження нашого народу.

Це світло стане для нас джерелом сили і витривалості: у праці над гідним вшануванням наших полеглих Героїв; у поверненні до рідних домівок наших полонених; у визволенні незаконно утримуваних, насильно депортованих і викрадених українських дітей; у віднайденні зниклих безвісти та у зціленні наших тілесних і душевних ран і травм, бо «Христос воістину воскрес!».

Із вірою в Христа воскреслого та силою Його святого Воскресіння ми будемо відбудовувати все зруйноване, повертати на рідні землі та гуртувати розпорочених по світу синів і дочок України, бо «Христос воістину воскрес!».

Дорогі в Христі браття і сестри! Дозвольте привітати кожного з вас у цей світлий день, що його створив Господь. Радіймо і веселімося в ньому! Сьогодні перемога живого Бога є нашою перемогою, бо незважаючи на лихі дні, спричинені силами темряви, Божа любов, життя і радість залишаються непереможними. Ми самі є свідками цього.

Насамперед прагну звернутися до наших воїнів та всіх, хто захищає Україну, а також до їхніх рідних. Від імені нашої Церкви висловлюю вам глибоку вдячність, що

виявляєте стійкість і незламність духу. Бажаю вам великодньої радості, перемоги і миру.

Родинам загиблих і зниклих безвісти хочу втерти сльози та скріпити вас пасхальною вірою і надією на те, що воскреслий Господь обіймає ваших рідних своєю любов'ю і нагороджує вічним життям кожную жертву, принесену з любові до свого народу та до ближнього.

Вітаю всіх, хто зараз лікує свої рани – фізичні чи духовні. Віддаю вас у люблячі руки небесного Цілителя – воскреслого Христа, який на своєму тілі носить рани як знак безмежної любові, у якій і ви берете участь, дорогі брати і сестри. Вітаю наших лікарів, медсестер, реабілітологів і капеланів. Супроводжую їхні зусилля щоденною молитвою.

Ділюся пасхальною радістю з усіма працівниками та волонтерами цивільної інфраструктури: енергопостачання, транспорту, освіти, медицини. Вітаю нашу владу та всіх, хто невпинно працює, щоб зберегти людське життя і людську гідність, державну незалежність і цілісність.

Особливим чином вітаю всі наші родини – домашні Церкви, щоб у родинному колі ви разом відчували пасхальну радість і мир: батьки з дітьми, молодь і старші. Хай воскреслий Господь буде в центрі вашого родинного життя, щоб ви, поклонившись з радістю живому Богові, могли благовістити іншим про Його вірну і всепереможну любов.

Передаю пасхальні вітання і дякую тим, хто в Україні та на поселеннях продовжує підтримувати матеріально й морально своїх потребуючих та страждених сестер і братів. Вітаю і благословляю наших душпастирів, військових, медичних та академічних капеланів, а також наше монашество, особливо у прифронтовій зоні та зоні бойових дій.

Обіймаю вас усіх – тих, хто святкує вдома, і тих, хто перебуває далеко від рідної домівки. Зичу вам веселих і благословених Великодніх свят, щирого ділення великоднім кошиком, смачного свяченого яйця та пишних крашанок. Нехай наші традиційні гаївки сповнять ваші серця веселістю та відчуттям Божого миру.

Благодать воскреслого Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай будуть з усіма вами!

Христос воскрес! Воістину воскрес!

† СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у свято Благовіщення Пресвятої Богородиці
та в день Блаженного священномученика Омеляна Ковча,
25 березня 2026 року Божого